

vor Formenting det endnu at bemærke; at naar de ikke ere af den allerringeste Art, kræver deres Behandling en teknisk Dygtighed, som er større end den der i Almindelighed udføres ved Opfyldelsen af Kirkesynslovens Forordninger. De gaa ogsaa ind over Grundsætningen i § 3 i Loven 1861, hvorefter det kun er Mangel ved Kirkens Tilstand eller dens Tilbehør, som det paaligger Kirkeeieren at afhjælpe, og i § 19 med Hensyn til Kirkegaardene.

Det Mindretallet derfor maa udtale sig imod overhovedet at gaa ind paa Forslagene, i alt Fald saalænge de ikke have været undergibne en gennemgaaende og tilsamtidig Forhold og Omstændigheder svarende Behandling fra Regjeringens Side, har det dog fundet Anledning til subsidiært at forsøge paa at afværge nogle af de Mangler, der forekomme det forbundne med disse Forslag, og paa at aabne Udvæite for de Kirkeeiere, der ved de foreslaaede Bestemmelser vilde komme i særdeles mielige Forhold.

Mindretallet skal endnu tilføie om hvert enkelt af de tvende Hovedpunkter:

A. Angaaende Kirkerne's Opvarmning. Imod Forslagene herom maa Mindretallet særskilt fremhæve; at dette Punkt aldeles ikke er forbigaaet i Loven af 19de Februar 1861, men tværtimod har fundet sin Ordning i sammes § 5. Saalænge det ikke har vist sig, at man ikke derved kan naaet, bør man ikke stride til at lægge Overpaa Kirkeeierne, hvad der ved Loven udtrykkelig er lagt paa Menigheden. Derimod kan det være rigtig at bidrage til at fjerne Bænkselligheder ved Anvendelsen af Kirkesynslovens § 5, hvor saadanne ere tilstede. De ville imidlertid ikke være større, end at de kunne fjernes ved administrativt Vei. Det er saaledes Mindretallet beklædt, at det enkelt Tilfælde har Paragrafen ikke kunnet komme til Anvendelse, fordi Udtrykket Menighed er ubestemt, saalænge Kirke-menighederne eller Sognemenighederne i Kirkelig Henseende ikke ere organiserede. Hverken ved man hvem der er berettiget til at udtale Noget som Menighedens Duffe, eller hvem Kirkeeieren skal holde sig til, naar han vil være vis paa at der ikke staa eller fremtidig paa-

føres ham nogen forøget Udgift eller sker en usforvarlig Benyttelse af Varmeapparater. Efter Indholdet af Lovens § 25 synes det at være den simpleste Ordning af dette Forhold, saalænge Menighederne ikke ere organiserede, at lade Sogneraadet eller Byraadet i et saadant rent økonomisk Anliggende repræsentere Menigheden, udtale dens Duffe og paatage sig Ansvar for dets Opfyldelse. Man skulde sig derved tillige en forstandig og sparsommelig Fremgangsmaade. De i § 4 foreslaaede Regler for at udfinde Menighedens Duffe ere derimod uheldigtgjørende allerede af den Grund, at der mangler nærmere Forskrifter for Fremgangsmaaden, og at der ligeledes mangler en Bestemmelse om hvem Kirkeeieren skal holde sig til, naar han kun delvis skal bære Omkostninger. Det maa derved ogsaa bemærkes, at det antydede Flertal mulig kan være til de Menighedsmedlemmernes, som ikke selv kunne eller vilde bidrage til Foretagendets Fremme.

Det ene Medlem af Mindretallet (H. C. D. Müller) maa ligeledes her fremhæve, at han dog særlig antager, at Bestemmelsen i § 5 i Loven af 19de Februar 1861, forholdsvis er bleven saaledes benyttet, fordi Beføstningerne ved Opvarmning haade Stid med de ældre Bestemmelser om Udgifterne ved Kirkerne og i og for sig selv saare upraktiske bleve fordelt i Paragrafen paa flere Henseende til Interesser modstridende Hænder. Dette Medlem maa formodest de Bænkselligheder, der ligge til Bestemmelsen i § 5 i Loven af 19de Februar 1861, uagtet en saadan Eftelse som den af Mindretallet ved Sagens Ordning foreslaaede vedblivende snarest formene, at haade Kirkerne's Opvarmning og flere andre Forbedringer ved Kirkerne, først ret tilfredsstillende kunne naas, naar Kirkerne i sin Tid overalt ere gaaede over til Menighederne, og disse have faaet deres naturlige egen Repræsentation.

Det tør vel heller neppe paastaas, at man allerede nu er naaet til en saadan Indsigt af Anlæg og Indretning af Varmeapparater, at det med Sikkerhed kan siges, hvorledes saadanne bør være. Forordningerne fra deres Side, som skulle anlægges dem, kunne derhos blive særdeles store og Beføstningerne ved Bedligholdelsen betyde